

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud. O. Melniciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

DECIZIE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Andrei Malcoci, prin intermediul avocatului Alexandru Tonu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Malcoci împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termenul prevăzut de lege a cererii, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 01 septembrie 2016, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.9) (înregistrată la 05 septembrie 2016), Andrei Malcoci, prin intermediul avocatului Alexandru Tonu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova solicitând constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termenul legal a cererii din 04 iulie 2016, obligarea Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova de a răspunde la cererea din 04 iulie 2016, încasarea prejudiciului moral în mărime de 30000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la 30 iunie 2016, Andrei Malcoci deplasându-se la volanul autoturismului cu număr de înmatriculare CSE 687, pe traseul Chișinău-Hâncești, în apropierea localității Fundul Galbenei, a fost stopat de către un echipaj al Inspectoratului Național de Patrulare, fiindu-i întocmit un proces-verbal, conform căruia s-a indicat că a încălcat limita de viteză.

Menționează că, a refuzat semnarea procesului-verbal contravențional, deoarece nu a fost de acord cu cele constatate și nu a avut posibilitatea să facă cunoștință cu el.

Precizează că, deoarece nu a luat cunoștință de procesul-verbal contravențional, la 04 iulie 2016, prin intermediul poștei, a depus o cerere la Inspectoratul Național de Patrulare privind eliberarea copieii certificate a dosarului contravențional intentat la 30 iunie 2016, cu expedierea acestuia la adresa domiciliului „de facto” indicată în cerere.

Susține că, Inspectoratul Național de Patrulare nu a soluționat cererea depusă și până la adresarea în instanța de judecată, nu a primit nici un răspuns.

Declară că, de soluționarea cererii adresate depinde protecția juridică a drepturilor sale în cadrul procesului contravențional intentat la 30 iunie 2016. Ținând cont de faptul că autoritatea nu l-a informat în termen cu privire la cauza contravențională intentată în privința sa, i-au fost cauzate suferințe morale, exprimate prin incertitudinea creată în raport cu cauza contravențională și imposibilitatea de apărare legală a drepturilor sale, prin ce i s-a cauzat un prejudiciu moral, estimat la suma de 30000 lei.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2016 a Judecătorie Rîșcani, mun.Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Malcoci împotriva Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termenul legal a cererii din 04 iulie 2016, obligarea Inspectoratului Național de Patrulare de a răspunde la cererea din 04 iulie 2016, încasarea de la Inspectoratul Național de Patrulare în beneficiul lui Andrei Malcoci a prejudiciului moral în sumă de 30000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată

Prin decizia din 18 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Andrei Malcoci, prin intermediul avocatului Alexandru Tonu și s-a menținut hotărârea din 14 decembrie 2016 a Judecătorie Rîșcani, mun.Chișinău.

La 11 august 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.82), Andrei Malcoci, prin intermediul avocatului Alexandru Tonu, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 14 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a încălcat prevederile legale, nu a examinat cauza în fond și nu a înlăturat neajunsurile admise de prima instanță, întemeindu-și decizia doar pe circumstanțele constate de instanța de fond, ceea ce a dus la încălcarea dreptului reclamantului la un proces echitabil.

Menționează că, s-a adresat cu cerere către Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, prin intermediul oficiului poștal, la 04 iulie 2016, în temeiul art. 384 alin.82) lit. b), h) Cod contravențional și art. 10, 11 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, prin care a solicitat eliberarea copieii autentificate de pe dosarul contravențional intentat în privința sa la 30 iunie 2016, cu expedierea la adresa de domiciliu indicată în cerere. Pornind de la faptul că până la adresarea în instanța de judecată, nu a primit răspuns, a solicitat instanței constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termenul prevăzut de lege a cererii din 04 iulie 2016.

Remarcă că, instanța de apel nu a constatat încălcarea dreptului său, invocând că Inspectoratul Național de Patrulare a remis în adresa sa copia procesului verbal, scrisoare nerecepționată și remisă Inspectoratului de Poliție Leova. Ulterior Inspectoratul de Poliție Leova a expedit repetat copia procesului verbal în adresa

sa, prin scrisoarea cu numărul de ieșire 3888.

Consideră că, decizia instanței de apel contravine prevederilor art. 4 alin.(1), (3), art.11 lit. e), art.14 alin.(1) al Legii cu privire la petiționare nr.190 din 19 iulie 1994, referitor primirea răspunsului la petiție și aducerea la cunoștința petiționarului rezultatul examinării în scris sau în formă electronică sau oral cu consimțământul lui. Conform art. 16 alin. (1) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul din care vor fi disponibile pentru furnizare, ar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație. Or, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale date.

Opinează că, instanța de apel urma să caseze hotărârea instanței de fond, deoarece conform probelor administrate la materialele cauzei pârâtul nu a prezentat dovada expedierii răspunsului nr.3888 din 19 august 2016. Instanța de apel nu a examinat cauza în fond, întemeindu-și decizia doar pe circumstanțele constate de prima instanță, ceea ce a dus încălcarea dreptului său la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 18 aprilie 2017, iar Andrei Malcoci, prin intermediul avocatului Alexandru Tonu, a declarat recurs la 11 august 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.82).

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expedită participanților la proces la 25 mai 2017, conform scrisorii de însoțire (f.d.68), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la 11 august 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.82) de către Andrei Malcoci, prin intermediul avocatului Alexandru Tonu, împotriva deciziei din 18 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 29 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Andrei Malcoci, prin intermediul avocatului Alexandru Tonu și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că instanțele ierarhic inferioare prapit au constatat netemeinicia acțiunii înaintate de către Andrei Malcoci, or, soluția instanțelor ierarhic inferioare este rezultatul interpretării normelor de drept în raport cu circumstanțele cauzei.

Conform art. 23 alin. (1), (2) al Legii privind accesul la informație, în cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informație i-au fost lezate, precum și în cazul în care nu este satisfăcută de soluția dată de către conducerea furnizorului de informații sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acțiunile sau inacțiunea furnizorului de informații direct în instanța de contencios administrativ competentă. Sesizarea instanței de judecată se va efectua în termen de o lună de la data primirii răspunsului de la furnizorul de informații sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data când trebuia să-l primească. Dacă solicitantul de informații a atacat anterior acțiunile furnizorului de informații pe cale extrajudiciară, termenul de o lună curge de la data comunicării răspunsului conducerii furnizorului de informații și/sau organului ierarhic superior al acestuia sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data când trebuia să-l primească.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată depusă la 01 septembrie 2016, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.9) (înregistrată la 05 septembrie 2016), împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Andrei Malcoci a solicitat constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termenul legal a cererii din 04 iulie 2016, obligarea Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova de a răspunde la cererea din 04 iulie 2016, încasarea prejudiciului moral în mărime de 30000 lei și

încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.4-5).

Prin hotărârea din 14 decembrie 2016 a Judecătorie Rîșcani, mun.Chișinău, menținută prin decizia din 18 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Malcoci împotriva Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termenul legal a cererii din 04 iulie 2016, obligarea Inspectoratului Național de Patrulare de a răspunde la cererea din 04 iulie 2016, încasarea de la Inspectoratul Național de Patrulare în beneficiul lui Andrei Malcoci a prejudiciului moral în sumă de 30000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.25-30, 60-67).

Conform art. 6 alin. (1) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, în sensul prezentei legi, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

Conform aliniatului 2 al aceluiași articol, în sensul prezentei legi, drept documente purtătoare de informații sunt considerate: 1) oricare din următoarele (sau o parte din acestea): a) orice hârtie sau alt material pe care există un înscris; b) o hartă, un plan, un desen, o fotografie; c) orice hârtie sau alt material pe care sunt marcaje, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreteze; d) orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete, imagini sau înscrisuri cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism; e) orice alt înregistrator de informație apărut ca rezultat al progresului tehnic; 2) orice copie sau reproducere a purtătorilor de informații menționați la punctul 1) al prezentului alineat; 3) orice parte a unei copii sau reproduceri menționate la punctul 2) al prezentului alineat.

Conform art. 10 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație. Dreptul persoanei de a avea acces la informații, inclusiv la informațiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decât în condițiile legii. Orice persoană care solicită acces la informații în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligația de-a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate.

Din materialele cauzei rezultă că la 04 iulie 2016, Andrei Malcoci s-a adresat cu cerere către Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat eliberarea copiei dosarului contravențional intentat în privința sa la 30 iunie 2016 (f.d.6).

Prin scrisoarea din 09 iulie 2016, nr. INP/1-2367, cererea depusă de Andrei Malcoci, înregistrată în secretariatul Brigăzii de patrulare nr.4405 din 07 iulie 2016, privind eliberarea copiei dosarului contravențional intentat la 30 iunie 2016, a fost readresată Șefului Inspectoratului de Poliție Leova, pentru organizarea examinării și informarea solicitantului despre măsurile întreprinse de către organul competent teritorial (f.d.14).

Conform art. 17 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, cererea de furnizare a informației poate fi readresată altui furnizor, cu informarea obligatorie a solicitantului în decurs de 3 zile lucrătoare de la momentul primirii cererii și cu acordul solicitantului, în următoarele cazuri: a) informația solicitată nu

se află în posesia furnizorului sesizat; b) informația solicitată deținută de alt furnizor ar satisface mai deplin interesul față de informație al solicitantului.

Colegiul relevă că, din conținutul scrisorii de readresare a cererii rezultă că o copie a acesteia a fost expediată și lui Andrei Malcoci (f.d.14), însă un acord privind readresarea cererii în sensul art. 17 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, nu a fost obținut, or, o confirmare în acest sens la materialele cauzei lipsește.

De altfel, la materialele cauzei lipsește și confirmarea de recepționare de către Andrei Malcoci a copiei scrisorii de readresare a cererii sale Șefului Inspectoratului de Poliție Leova.

La acest capitol, Colegiul reiterează că, reclamantul s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, or, însăși cererea de eliberare a informației adresată Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, a fost readresată Inspectoratului de Poliție Leova (f.d.14), circumstanță menționată *supra*.

Colegiul menționează că, reclamantul pretinde că Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nu a soluționat cererea sa, deoarece până la adresarea în instanța de judecată nu a primit răspuns.

Sub acest aspect, Colegiul relevă că, instanțele ierarhic inferioare au reținut că în adresa lui Andrei Malcoci a fost remisă de către Inspectoratul de Poliție Leova copia procesului-verbal cu privire la contravenție MAI 03400857 din 30 iunie 2016, însă pe plic ar fi fost indicată adresa greșită și anume: or. Hîncești, str. Florilor, nr.188, în loc de or. Hîncești, str. Florilor, nr.18. Concomitent au constatat că în adresa lui Andrei Malcoci a fost expediată repetat copia procesului-verbal menționat la 19 august 2016 de către Inspectoratul de Poliție Leova, după ce au depistat eroarea comisă.

Concomitent Colegiul remarcă că, instanțele ierarhic inferioare urmau a examina cauza prin prisma prevederilor Legii privind accesul la informație, rezultând și din normele de drept invocate în acest sens, deoarece reclamantul pretinde constatarea încălcării dreptului la soluționare în termen a cererii din 04 iulie 2016, obligarea Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și încasarea prejudiciului moral în acest sens.

Aici Colegiul indică că, pentru a se determina incidența Legii privind accesul la informație, în privința raportului juridic litigios, urmează a se verifica dacă: - subiecte ale raportului juridic sunt solicitantul informației și furnizorul de informații; - conținutul acestui raport implică existența dreptului solicitantului de acces la informația solicitată concretă și a obligației corelative a furnizorului de informație de a elibera informația solicitată; - obiectul raportului juridic litigios ține de furnizarea informației solicitate cu varietățile aferente; - raportul respectiv se încadrează în una din literele art.1 alin.(1) din Lege.

Colegiul reiterează că, instanțele ierarhic inferioare au constatat că cererea lui Andrei Malcoci, conform art. 17 al Legii privind accesul la informație, a fost readresată Inspectoratului de Poliție Leova, care ar fi răspuns la aceasta prin

expedierea copiei procesului verbal cu privire la contravenție lui Andrei Malcoci, însă instanțele au ignorat conținutul acestei norme, fapt menționat *supra*.

Colegiul precizează că, readresarea cererilor de solicitare a informației oficiale se efectuează cu respectarea anumitor condiții și anume: - readresarea se face doar către un alt furnizor de informații, aceasta fiind inadmisibilă în privința unei alte persoane fizice sau juridice care nu deține statutul de furnizor de informații, faptul contrar constituind o încălcare a dreptului de acces la informație; - readresarea se face numai cu acordul solicitantului de informații. Dacă solicitantul nu este de acord cu readresarea, furnizorul este obligat să răspundă prin aceea că nu este posesor al informației solicitate; - informarea obligatorie a solicitantului de informație, în decurs de 3 zile lucrătoare de la momentul primirii cererii, cu privire la readresarea acesteia. Funcționarii responsabili sunt obligați să înregistreze cererile în aceeași zi cu primirea, astfel că data primirii va fi data înregistrării, cu excepția cazului în care se face proba contrară. Or, art. 17 din Lege, citat *supra*, prevede exhaustiv când are loc readresarea și anume: informația solicitată nu se află în posesia furnizorului; informația solicitată este deținută, concomitent, și de un alt furnizor, însă într-o altă formă, care ar satisface mai deplin interesul față de informație al solicitantului. Este inadmisibilă invocarea altor motive pentru readresare.

Conform art. 15 alin. (3) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, deciziile, luate în conformitate cu prezenta lege, vor fi comunicate solicitantului într-un mod ce ar garanta recepționarea și conștientizarea acestora.

În acest sens, Colegiul apreciază a fi relevante argumentele recurentului referitor la dreptul său de a adresa petiții/cereri și de a primi răspuns în scris sau în mod oral, cu acordul său și în termenul prevăzut de lege.

Or, Legea prevede atât termene stricte pentru procesarea cererilor, cât și obligativitatea de a însoți orice refuz cu o motivație explicită, formulată în scris.

Colegiul relevă că, în virtutea legii dacă solicitantul nu este de acord cu readresarea cererii, autoritatea/instituția sesizată, în funcție de caz, refuză cererea pentru motivul lipsei informației solicitate sau pune la dispoziția acestuia informația în volumul deținut. În cazul în care solicitantul nu consimte să readreseze cererea, furnizorul sesizat va efectua (pe cât este posibil) consultări cu autoritatea, instituția care a elaborat și/sau administrează informația, care face obiectul cererii, în privința legalității divulgării acesteia, actualizării informațiilor deținute de furnizorul sesizat și altor probleme legate de accesul la informație.

Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează a verifica aspectele expuse, în raport cu circumstanțele cauzei și normele de drept aplicabile speței deduse judecării, pentru a se pronunța multiaspectual și complet asupra litigiului.

Anume, instanța de judecată urmează a constata dacă readresarea cererii reclamantului s-a efectuat cu acordul acestuia și dacă despre readresarea cererii reclamantului a fost informat corespunzător, adică a primit răspunsul de la Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

După stabilirea circumstanțelor menționate, instanța de apel mai urmează să constate dacă reclamantul totuși a recepționat informația solicitată în cererea sa. Ori argumentele instanței referitor la faptul că reclamantului i s-a expedit răspuns la cerere, nu pot servi temei pentru respingerea cererii, deoarece nu există o confirmare

despre recepționarea unui astfel de răspuns.

Mai mult ca atât, în conformitate cu prevederile art. 373 alin.(1), (2), (4) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. (4) Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

În contextul normei citate, Colegiul notează că, este de obligația instanței de apel de a verifica legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în întregul ei.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că, cele descrise cert indică la examinarea superficială a cauzei, deoarece prezintă relevanță și folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestui și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt.

Un aspect important prezintă și faptul că instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Andrei Malcoci, prin intermediul avocatului Alexandru Tonu și a casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 444, 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Andrei Malcoci, prin intermediul avocatului Alexandru Tonu.

Se casează decizia din 18 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Malcoci împotriva

Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termenul prevăzut de lege a cererii, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Svetlana Filincova

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală